

Arrest

nr. 280 603 van 23 november 2022

in de zaken

I. RvV X / II

II. RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE DECKER
Kouterstraat 20
9140 TEMSE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 juni 2022 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (zaak *sub I*).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2022 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X, X en X, heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de van 14 juni 2022 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (zaak *sub II*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikkingen houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 juli 2022 met referentnummer X en van 18 juli 2022 met referentnummer X.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 4 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat B. DE DECKER en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 januari 2014 diende eerste verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 april 2014 werd aan verzoeker en zijn echtgenote de vluchtelingenstatus toegekend. Hij werd kort daarop in het bezit gesteld van een C-kaart.

1.2. In 2019 vernam de Dienst Vreemdelingenzaken dat verzoeker na de toekenning van de vluchtelingenstatus terugkeerde naar zijn land van herkomst. Daarop werd op 8 oktober 2021 de vluchtelingenstatus van verzoeker ingetrokken op grond van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoeker diende tegen deze beslissing geen beroep tot nietigverklaring in.

1.3. Op 14 juni 2022 werd op grond van artikel 18, § 3, eerste lid, van de vreemdelingenwet besloten tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing in de zaak *sub I*. Deze is gemotiveerd als volgt:

“BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mijnheer
[...]

Krachtens artikel 18, § 3, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 13°, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, om de volgende redenen:

Op 22/01/2014 kwam u samen met uw echtgenote en uw minderjarige zoon aan in België. U en uw echtgenote hebben vervolgens op 23/01/2014 een verzoek om internationale bescherming ingediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 30/04/2014 heeft het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) u de vluchtelingenstatus toegekend. Op heden bent u in het bezit van een C-kaart, geldig tot 10/10/2024.

De DVZ heeft echter informatie ontvangen vanwege de luchtvaartautoriteiten te Düsseldorf (Duitsland) waaruit gebleken is dat u na de toekenning van de vluchtelingenstatus bent teruggekeerd naar het land van herkomst. Op 09/10/2019 was u immers het voorwerp van een politiecontrole op de luchthaven van Düsseldorf, komende met een vlucht uit Bagdad (Irak). Bij deze controle was u naast uw Belgische verblijfstitel eveneens in het bezit van een Iraaks paspoort dat op 06/04/2015 te Bagdad werd afgeleverd. Uit dit paspoort is gebleken dat u na de toekenning van uw vluchtelingenstatus herhaaldelijk naar Irak bent gereisd.

Op basis van deze elementen werd op 16/12/2019 in toepassing van artikel 49, § 2, eerste lid, tweede zin, en artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een vraag tot intrekking van uw vluchtelingenstatus overgemaakt aan het CGVS. In het kader van de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus werd u door het CGVS op 28/01/2021 gehoord teneinde u de mogelijkheid te bieden alle elementen aan te brengen die het behoud van uw vluchtelingenstatus konden rechtvaardigen.

In tussentijd heeft de DVZ opnieuw informatie ontvangen vanwege de Duitse luchtvaartautoriteiten waaruit gebleken is dat u op 01/07/2020 het voorwerp was van een politiecontrole op de luchthaven van Düsseldorf, komende met een vlucht van Istanbul (Turkije). Uit uw Iraaks paspoort dat u bij deze controle heeft voorgelegd is gebleken dat u tussen 28/10/2019 en 30/06/2020 - met andere woorden voor een periode van ruim acht maanden - in Irak verbleven heeft.

Het CGVS heeft vervolgens op 08/10/2021 uw vluchtelingenstatus ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 11/10/2021 in kennis werd gesteld. Het CGVS was in haar beslissing van 08/10/2021 van oordeel dat uw persoonlijk gedrag heeft aangetoond dat u geen enkele vrees heeft in Irak. Volledigheidshalve wijzen we erop dat het CGVS op 08/10/2021 eveneens de vluchtelingenstatus van uw echtgenote en uw twee oudste kinderen heeft ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980. Uw derde en jongste kind beschikte niet over de vluchtelingenstatus.

U en uw echtgenote hebben geen schorsend beroep ingediend tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Derhalve is de intrekking van uw vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 definitief geworden en staat het vast dat de minister of zijn gemachtigde uw verblijf kan beëindigen en u een bevel om het grondgebied te verlaten kan geven. Hierbij wordt onder meer rekening gehouden met de duur van uw verblijf in België, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met uw land van herkomst.

In het kader van de evaluatie van uw verblijfsrecht werden u en uw echtgenote op 15/02/2022 via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). U heeft de DVZ via uw raadsman een ingevulde vragenlijst bezorgd, samen met volgende bijlagen: een kopie van de verblijfstitels van u en uw echtgenote; de verblijfstitels van uw minderjarige kinderen; een studentenkaart op uw naam voor het schooljaar 2014 - 2015; inschrijvingsformulier op uw naam bij het CVO 'Edukempen' voor het schooljaar 2021 - 2022; attest van het Vlaams Woningfonds.

Bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten zal met al deze elementen, evenals met alle andere actueel in uw dossier aanwezige elementen rekening worden gehouden. Er wordt bovendien rekening gehouden met de duur van uw verblijf in het Rijk, het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de eventuele gevolgen voor u en uw familieleden.

Dienaangaande herhalen we dat u op 22/01/2014 aankwam in België. Op dat ogenblik was u een volwassen man van 27 jaar. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u bij de DVZ in Irak te zijn opgegroeid en dat u er naar school bent gegaan. Volgens uw verklaringen heeft u er immers universitaire studies gevolgd en was u er nadien tewerkgesteld als veiligheidsagent. Daarnaast verbleven op dat ogenblik uw moeder, twee broers en een zus in Irak. De DVZ stelt dan ook vast dat u ruim het overgrote deel van uw leven in Irak heeft doorgebracht, namelijk 27 jaar. U bent er opgegroeid, ging er naar school, was er tewerkgesteld en u heeft er een familiaal netwerk. Het loutere feit dat u thans 8 jaar in België verblijft, is op zich geenszins voldoende om aan te tonen dat er in uw hoofde sprake is van een dermate integratie en banden met de Belgische samenleving die het nemen van deze beslissingen zouden verhinderen.

In het kader van het hoorrecht verklaarde u eerder Franse lessen te hebben gevolgd en dat u op heden ingeschreven bent voor Nederlandse lessen bij het CVO 'Edukempen'. Dit blijkt eveneens uit de door u neergelegde attesten.

Wat tewerkstelling betreft, dient de DVZ vast te stellen dat u doorheen een regelmatig verblijf in België van ruim acht jaar nog niet tewerkgesteld bent geweest. In het hoorrecht verklaarde u dienaangaande dat er geen concrete werkmogelijkheden zouden zijn in Wallonië. De DVZ merkt echter op dat u geen enkel document heeft voorgelegd waaruit kan blijken dat u enige inspanning heeft ondernomen met het oog op tewerkstelling.

Vooreerst stelt de DVZ vast dat u geen enkel formeel element heeft voorgelegd waaruit kan blijken dat u ondertussen een van de officiële landstalen machtig bent, doch enkel documenten die aantonen dat u taalcursussen gevolgd heeft. Evenmin heeft u bewijzen van integratie of een attest van inburgering neergelegd. Uit uw administratief dossier kan ook niet blijken dat u dergelijke inspanningen heeft ondernomen.

De DVZ wijst er bovendien op dat het volgen van opleidingen, inburgerings- en taalcursussen en het genieten van tewerkstelling in België, slechts enkele aspecten zijn die blijk kunnen geven van integratie. Het behoort immers tot een normale attitude dat u na een verblijf van ruim acht jaar een officiële landstaal leerde, een inburgeringscursus volgde en tewerkgesteld bent of daar ten minste inspanningen toe ondernomen heeft. De DVZ dient echter vast te stellen dat u geenszins pogingen tot het vinden van tewerkstelling heeft ondernomen. De verklaring 'dat er geen concrete werkmogelijkheden' waren tijdens uw verblijf in Wallonië van ruim zes jaar toont dan ook aan dat u geen verregaande inspanningen tot integratie ondernomen heeft.

Daartegenover heeft u het merendeel van uw leven in het land van herkomst doorgebracht, groeide u er op, ging u er naar school en was u er nadien tewerkgesteld. Bovendien is de officiële landstaal uw moedertaal. Bijgevolg heeft u op heden nog steeds sterkere banden met uw land van herkomst dan met de Belgische samenleving. Eveneens wijzen we erop dat in het geval u toch bijkomende inspanningen tot integratie heeft ondernomen, u ruim de mogelijkheid heeft gekregen om bij de DVZ deze elementen en/of documenten aan te brengen zodat de DVZ hiervan kennis had teneinde uw situatie correct in te schatten.

Bovendien stelt de DVZ vast dat deze eventuele bijkomende elementen van integratie evenmin afbreuk doen aan het feit dat u uw verblijfsrecht geopend heeft op basis van een vluchtelingenstatus die op 08/10/2021 door het CGVS werd ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan. Tevens stelt de DVZ vast dat net uw persoonlijk gedrag heeft aangetoond dat u thans hechtere banden onderhoudt met uw land van herkomst dan met de Belgische samenleving. We herhalen dat u op 09/10/2019 het voorwerp van een politiecontrole was op de luchthaven van Düsseldorf, komende met een vlucht uit Bagdad (Irak). Bij deze controle was u in het bezit van een Iraaks paspoort met volgende Iraakse in- en uitreisstempels: 01/09/2018 (UIT); 23/09/2018 (IN); 07/04/2019 (UIT); 21/05/2019 (IN); 09/10/2019 (UIT).

Derhalve staat vast dat u herhaaldelijk naar Irak bent gereisd. Zo bent u op een voor de DVZ ongekende datum naar Irak gereisd na de toekenning van uw vluchtelingenstatus, om het land te verlaten op 01/09/2018. Slechts drie weken later bent u op 23/09/2018 al teruggekeerd naar Irak. U verbleef vervolgens in Irak voor een periode van bijna zeven maanden, tot 07/04/2019. Na minder dan twee maanden keerde u op 21/05/2019 opnieuw terug naar Irak, voor een verblijf van bijna vijf maanden tot 09/10/2021, waarbij u op de luchthaven van Düsseldorf door de Duitse luchtvaartautoriteiten gecontroleerd werd.

Na een verblijf van ongeveer drie weken in België bent u vervolgens reeds op 28/10/2019 teruggekeerd naar Irak tot en met 30/06/2020, met andere woorden gedurende een periode van ruim acht maanden. Dit blijkt immers uit het verslag van de politiecontrole van de Duitse luchtvaartautoriteiten op de luchthaven van Düsseldorf, waarvan u op 01/07/2020 het voorwerp was. Derhalve staat niet alleen vast dat u herhaaldelijk bent teruggekeerd naar uw land van herkomst, maar dat u er ook herhaaldelijk voor lange periodes verbleven heeft.

U keerde doorheen uw langdurig verblijf in Irak slechts naar België terug om uw verblijfstitel te verlengen. De DVZ merkt immers op dat u op 07/04/2019 Irak verlaten heeft. Vervolgens werd u op 30/04/2019 bij uw gemeente een nieuwe verblijfstitel (B-kaart) afgeleverd. Bovendien diende u op 29/04/2019 bij de gemeente een bijlage 16 in met het oog op het ontvangen van een C-kaart. Eenmaal de verlenging van uw verblijfstitel in orde was, bent u op 21/05/2019 teruggekeerd naar Irak. Op 09/10/2019 verliet u vervolgens Irak opnieuw om op 21/10/2019 uw C-kaart af te halen bij de gemeente. Op 28/10/2019 keerde u vervolgens terug naar Irak tot 30/06/2020. Bij uw terugkomst was u op 01/07/2020 het voorwerp van een politiecontrole op de luchthaven van Düsseldorf, waarbij u in het bezit was van deze C-kaart.

De DVZ dient dan ook vast te stellen dat u tussen 23/09/2018 en 30/06/2020 - een periode van bijna twee jaar - slechts 2,5 maand in België was. Bovendien heeft de DVZ geen zicht op de datum van uw eerste terugkeer naar Irak tot de uitreisstempel van 01/09/2018.

De DVZ is dan ook van oordeel dat uw verklaring 'dat er geen concrete werkmogelijkheden waren' gedurende uw regelmatig verblijf in België bezwaarlijk stand kan houden. De DVZ dient immers vast te stellen dat u geenszins ernstige pogingen heeft ondernomen met het oog op tewerkstelling, maar dat u die periode langdurig in Irak verbleven heeft. Er is in uw hoofde dan ook geenszins sprake van verregaande pogingen tot integratie. U heeft zich in het verleden dan wel ingeschreven voor Nederlandse en Franse taalcursussen, doch verkoos het sociale leven in Irak waar u doorheen de laatste jaren langdurig verbleef. Uit uw persoonlijk gedrag kan dan ook blijken dat u geen enkele vrees heeft ten aanzien van Irak. U verbleef er immers herhaaldelijk en langdurig zonder hierbij problemen te ondervinden;

Bij het CGVS heeft u verklaard dat u niet naar Irak zou kunnen terugkeren gezien uw broer zou zijn gedood door een bepaalde militie waarvoor u eveneens een vrees verklaarde te hebben. Volgens uw verklaringen zou uw broer op 20/02/2020 gedood zijn. De DVZ stelt echter vast dat uit uw Iraaks paspoort blijkt dat u van 28/10/2019 tot en met 30/06/2020 in Irak verbleven heeft. Bijgevolg zou u na de dood van uw broer nog vier maanden probleemloos in Irak verbleven hebben. Het is dan ook niet aannemelijk dat u effectief

een vrees zou hebben ten aanzien van een bepaalde militie. Indien dit effectief het geval zou zijn, zou u zo snel mogelijk terugkeren naar België.

Het geheel van deze vaststellingen laat de DVZ dan ook besluiten dat er in uw hoofde geen sprake is van enige pogingen tot integratie in de Belgische samenleving. Uit uw persoonlijk handelen blijkt net een manifest gebrek voor de Belgische autoriteiten. In het kader van de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus heeft u bij het CGVS verklaard slechts één keer naar Irak te zijn gereisd. Niettemin moet de DVZ vaststellen dat u gedurende de periode van 01/09/2018 tot en met 30/06/2020 meer in Irak verbleven heeft dan in België. De afwezigheid van enige inspanning tot integratie, uw persoonlijk handelen en het geheel van elementen in uw administratief dossier noopt de DVZ dan ook tot het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten.

Bij het nemen van deze beslissingen wordt rekening gehouden met de eventuele gevolgen van deze beslissingen voor u en uw familieleden. Dienaangaande stellen we vast dat u thans in België verblijft met uw echtgenote en uw drie minderjarige kinderen. Op 08/10/2021 heeft het CGVS zowel de vluchtelingenstatus van u, uw echtgenote als uw twee oudste minderjarige kinderen ingetrokken. Uw jongste kind verblijft in België op basis van gezinshereniging.

Derhalve staat vast dat u op heden een gezinsleven onderhoudt in België. De DVZ wijst er echter op dat op heden al uw in België verblijvende gezinsleden het voorwerp uitmaken van een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten. We herhalen immers dat het CGVS op 08/10/2021 eveneens de vluchtelingenstatus van uw twee oudste kinderen heeft ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980. Uw jongste kind beschikte niet over de vluchtelingenstatus in België maar verbleef op basis van gezinshereniging met de ouders in België. Derhalve volgt het kind de administratieve en verblijfsrechtelijke toestand van u en uw echtgenote en maakt het eveneens het voorwerp uit van deze beslissing tot beëindiging van het verblijf met het bevel om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg maken al uw minderjarige kinderen thans het voorwerp uit van deze beslissingen.

Derhalve staat het vast dat al uw in België verblijvende gezinsleden het voorwerp zijn van een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en dat derhalve de gezinskern behouden blijft. Bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten voor u en uw minderjarige kinderen wordt dan ook rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat uw oudste kind betreft, merken we op dat thans elf jaar oud is. Het kind werd geboren in Irak en kwam op vierjarige leeftijd aan in België. Bijgevolg verblijft het kind thans het merendeel van zijn leven in België, namelijk acht jaar. De DVZ stelt niettemin vast dat het loutere feit dat het kind thans acht jaar in België verblijft onvoldoende is om van een dermate diepgaande integratie in de Belgische samenleving te getuigen. Gezien het kind in Irak geboren is en zowel uw moedertaal als die van uw echtgenote het Arabisch is, is het niet kennelijk onredelijk om aan te nemen dat ook uw minderjarig kind het Arabisch minstens machtig is. Bovendien kan het kind gezien de jonge leeftijd voldoende flexibel geacht worden om zich samen met de ouders opnieuw in Irak te vestigen. Zowel u als uw echtgenote hebben nog steeds een familiaal netwerk in Irak, dat ook de hervestiging van uw minderjarige kinderen kan helpen faciliteren.

Uw tweede kind is thans vier jaar oud en is in België geboren. De DVZ stelt derhalve vast dat het kind het volledige leven in België heeft verbleven en hier redelijkerwijs naar school gaat. Niettemin dient de DVZ opnieuw vast te stellen dat het loutere feit dat het kind enkel in België gewoond heeft, onvoldoende is om van een dermate diepgaande integratie in de Belgische samenleving te getuigen. Zowel uw moedertaal als die van uw echtgenote is het Arabisch. Het is derhalve niet kennelijk onredelijk om te stellen dat dit kind eveneens het Arabisch machtig is. Bovendien kan het kind gezien de jonge leeftijd voldoende flexibel geacht worden om zich samen met de ouders opnieuw in Irak te vestigen. Zowel u als uw echtgenote hebben nog steeds een familiaal netwerk in Irak, dat ook de hervestiging van uw minderjarige kinderen kan helpen faciliteren. Uw herhaaldelijke en langdurige terugkeer naar Irak toont dit bovendien aan.

Tot slot, wat uw derde kind betreft, merkt de DVZ op dat dit kind thans twee jaar oud is en dit kind dus nog niet schoolgaande is in België. Gezien de jonge leeftijd van dit kind en het feit dat dit kind nog niet schoolgaande is, is het niet kennelijk onredelijk dat dit kind eveneens voldoende flexibel geacht wordt om zich samen met de ouders en haar twee broers opnieuw in Irak te vestigen. Er kan bezwaarlijk gesteld worden dat dit kind gedurende deze twee jaar in België dermate diepgaande banden van integratie heeft

aangeknoopt met de Belgische samenleving opdat deze beslissingen niet zouden kunnen genomen worden.

De DVZ is dan ook van oordeel dat er in hoofde van uw kinderen geen dermate diepgaande banden van integratie in de Belgische samenleving bestaan die het nemen van deze beslissingen verhinderen. De DVZ is er zich echter wel van bewust dat het nemen van deze beslissingen gepaard kan gaan met enige hardheid gezien de kinderen in België schoolgaande zijn en dat er twee kinderen in België geboren zijn, doch wijst erop dat het niet kennelijk onredelijk is om te stellen dat ze voldoende flexibel geacht kunnen worden om zich samen met de ouders in Irak te vestigen, waar ze een familiaal netwerk hebben, waar ze redelijkerwijs naar school kunnen en waarvan ze redelijkerwijs de officiële landstaal machtig zijn.

Wat het onderwijs betreft, wijst de DVZ er bovendien vooreerst op dat het recht op onderwijs geenszins een waarborg betekent voor een bepaalde graad van kwaliteitsvol onderwijs of tewerkstelling. Het recht op onderwijs is immers niet absoluut en geeft geenszins automatisch recht op verblijf, evenmin wanneer uw kinderen in het land van bestemming geen toegang tot onderwijs zouden hebben. In het kader van het nemen van een verwijderingsbeslissing kan er dan ook van worden uitgegaan dat de bewijslast bij de vreemdeling ligt, indien zijn kind, ten gelijke titel als de andere kinderen in het land van bestemming, geen toegang zou hebben tot het onderwijs in geval van verwijdering. Indien geen elementen worden aangebracht, kan eenvoudig worden besloten dat het ontbreken van toegang tot het onderwijs niet kan worden ingeroepen. Tenslotte kan een onderwijs van mindere kwaliteit of dat niet tot een betrekking of tewerkstelling aanleiding geeft, niet worden weerhouden. Evenmin bevat het recht op onderwijs een algemene verplichting om de keuze van een vreemdeling tot het volgen van onderwijs in een bepaalde verdragsluitende staat toe te staan. Gezien uw kinderen alle drie de Iraakse nationaliteit hebben, kan er dan ook redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat zij alle drie toegang hebben tot onderwijs.

Bovendien merkt de DVZ op dat u en uw gezin tot november 2020 in het Waals gewest hebben gewoond en dat uw kinderen daar dus Franstalig onderwijs hebben gevolgd. Derhalve staat vast dat uw kinderen slechts anderhalf jaar geleden van onderwijstaal zijn veranderd naar het Nederlands, dat ze op dat ogenblik redelijkerwijs nog niet machtig waren. Dit toont dan ook aan dat er geen onoverkomelijke barrières zijn om in Irak onderwijs te volgen in het Arabisch. Gezien dit zowel uw moedertaal als die van uw echtgenote is, kan er redelijkerwijs gesteld worden dat uw kinderen deze taal eveneens machtig zijn.

Tot slot wijst de DVZ erop dat de situatie waarin uw kinderen zich nu bevinden geheel het gevolg is van uw persoonlijk handelen, waarvoor u de gehele verantwoordelijkheid draagt. Op het ogenblik dat u bij het CGVS bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming met het oog op het openen van verblijfsrecht, kon u redelijkerwijs verwachten dat indien de DVZ en/of het CGVS hiervan op de hoogte zouden zijn dit mogelijks gevolgen kon hebben voor de verblijfsrechtelijke situatie van u en uw kinderen. Derhalve dient de DVZ vast te stellen dat de eventuele banden van integratie die u en uw kinderen hebben opgebouwd in België slechts het gevolg zijn van een verblijfsrecht dat u geopend heeft op basis van een vluchtelingenstatus die op 08/10/2021 door het CGVS werd ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan.

De DVZ wijst er immers op dat de RVV reeds eerder van oordeel was dat deze beoordeling - dat de eventuele elementen van integratie slechts het gevolg zijn van uw frauduleuze en bedrieglijke verklaringen - niet kennelijk onredelijk is. In het kader van een beroepsprocedure tegen een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten, die genomen werd voor een persoon wiens internationale beschermingsstatus ingetrokken werd aangezien de betrokkene tijdens zijn verzoek om internationale bescherming doelbewust had achtergehouden dat hij reeds internationale bescherming genoot in een andere Lidstaat, was de RVV bij arrest nr. 267 449 (rolnummer X) van 28/01/2022 van oordeel dat: "De banden die verzoeker gedurende drieënhalf jaar in België heeft opgebouwd zijn immers vergelijkbaar met de banden die verzoeker in dezelfde periode in Griekenland had kunnen opbouwen indien hij het feit dat hij aldaar reeds een beschermingsstatus had, niet had verzwegen. Verder blijkt ook aan de hand van de in de bestreden beslissing besproken elementen dat de banden in België niet van die aard zijn dat hij zijn leven in Griekenland niet opnieuw zal kunnen opbouwen (RVV X, pagina 10)." Vanuit deze redenering van de RVV kan de DVZ dan ook stellen dat de eventuele banden die u en uw gezin in België hebben opgebouwd, slechts vergelijkbaar zijn met de banden die u in Irak had kunnen opbouwen indien u niet moedwillig valse verklaringen had afgelegd bij de Belgische autoriteiten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Bovendien is er in uw hoofde sprake van meer banden met Irak dan in bovenvermelde zaak, waarbij de persoon slechts internationale bescherming genoot in een andere Lidstaat. U en uw gezin genieten immers allen de Iraakse nationaliteit. Bovendien

verbleef u er het merendeel van uw leven, werd uw oudste kind er geboren en bent u recent herhaaldelijk en langdurig naar Irak teruggekeerd, wat aantoonde dat u er nog steeds belangen heeft.

Bijgevolg is het in uw hoofde evenmin kennelijk onredelijk om te stellen dat de eventuele banden in België niet van die aard zijn dat u deze in Irak niet opnieuw zal kunnen opbouwen. Derhalve stelt de DVZ vast dat de eventuele banden die u in de Belgische samenleving heeft opgebouwd slechts het gevolg zijn van de valse verklaringen die u heeft afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en dat deze niet hechter zijn dan de banden die u en uw kinderen met de Iraakse samenleving hadden kunnen opbouwen gedurende de voorbije periode.

De DVZ stelt dan ook vast dat zowel u als uw echtgenote niet hebben weten aan te tonen dat u beiden en de kinderen voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Op geen enkele wijze heeft u weten aan te tonen dat de banden die u eventueel in de Belgische samenleving bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt in dit verband dan ook geenszins aannemelijk gemaakt bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten.

Bovendien wijzen we er tot slot op dat u, in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980, de mogelijkheid heeft om via een gemotiveerd verzoek aan de minister of diens gemachtigde een verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten kan vragen, onder andere omwille van het bestaan van schoolgaande kinderen.

Derhalve is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissingen en wordt op heden het verblijfsrecht van zowel u als uw minderjarige kinderen beëindigd en wordt u allen een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

Betreffende uw medische situatie verklaarde u in het kader van het hoorrecht geen medische problemen te ervaren die het nemen van deze beslissingen zouden kunnen verhinderen. Derhalve is de DVZ op heden niet in het bezit van informatie waaruit zou blijken dat u thans medische problemen ervaart die het nemen van deze beslissingen zou belemmeren, noch van informatie dat u thans medische behandelingen dient te ondergaan die niet toegankelijk of niet beschikbaar zouden zijn in Irak. Derhalve zijn er geen medische beletsels voor het nemen van deze beslissingen.

In het kader van de evaluatie van artikel 3 van het EVRM verklaarde u in het kader van het hoorrecht dat u destijds uit Irak gevlucht bent omwille van de burgeroorlog, de politieke situatie en de vijandigheid van het regime. Daarnaast stelde u dat u niet kan terugkeren naar Irak gezien u sinds 2014 in België bent en dat u hier ingeburgerd zou zijn. Tot slot verklaarde u niet terug te kunnen keren gezien u een huis heeft gekocht in Turnhout.

Wat uw verklaarde problemen in het land van herkomst betreffen, merken we op dat uw persoonlijk gedrag duidelijk heeft aangetoond dat deze verklaringen geenszins op de waarheid gesteund zijn. U heeft de periode van 01/09/2018 tot en met 30/06/2020 meer in Irak verbleven dan in België. Bovendien blijkt uit de beslissing van het CGVS van 08/10/2021 tot intrekking van uw vluchtelingenstatus dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw verklaringen die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft afgelegd. De verklaringen die u in het kader van het hoorrecht heeft afgelegd, nopen dan ook geenszins tot een wijziging van het oordeel van het CGVS.

Wat de andere verklaringen betreft, namelijk uw verklaarde inburgering in België en het feit dat u een woning heeft gekocht in België, herhaalt de DVZ dat u in het kader van het hoorrecht geenszins heeft weten te overtuigen dat u en uw kinderen voor de uitoefening van uw privéleven gebonden zouden zijn aan België. We herhalen dat er in uw hoofde geenszins sprake kan zijn van verregaande pogingen tot integratie in de Belgische samenleving. Niettemin is de DVZ er zich van bewust dat een hervestiging in Irak gepaard kan gaan met een zekere hardheid, doch dit voor een volwassen man als u geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen.

De DVZ herhaalt immers dat u het merendeel van uw leven in Irak heeft verbleven, dat u er bent opgegroeid, dat u er een familiaal netwerk heeft en dat de officiële landstaal uw moedertaal is. Uit de elementen in uw administratief dossier is niet gebleken dat de banden die u eventueel in de Belgische samenleving bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. De DVZ merkt immers op dat u recent herhaaldelijk en langdurig in Irak verbleven heeft. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt in dit verband dan ook

geenszins aannemelijk gemaakt bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten.

Derhalve wordt krachtens artikel 18, § 3, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 13°, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van deze beslissingen.”

1.4. Verzoekster diende op 23 januari 2014 samen met haar echtgenoot een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 april 2014 werd aan verzoekster en haar echtgenoot de vluchtelingenstatus toegekend. Zij werd ook in het bezit gesteld van een C-kaart.

Op 14 juni 2022 werd op grond van artikel 18, § 3, eerste lid, van de vreemdelingenwet besloten tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing in de zaak *sub II*. Deze is gemotiveerd als volgt:

“Krachtens artikel 18, § 3, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 13°, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, om de volgende redenen:

Op 22/01/2014 kwam u samen met uw echtgenoot en uw minderjarige zoon aan in België. U en uw echtgenoot hebben vervolgens op 23/01/2014 een verzoek om internationale bescherming ingediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 30/04/2014 heeft het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) u de vluchtelingenstatus toegekend. Op heden bent u in het bezit van een C-kaart, geldig tot 10/10/2024.

De DVZ heeft echter informatie ontvangen vanwege de luchtvaartautoriteiten te Düsseldorf (Duitsland) waaruit gebleken is dat uw echtgenoot na de toekenning van de vluchtelingenstatus is teruggekeerd naar het land van herkomst. Op 09/10/2019 was uw echtgenoot immers het voorwerp van een politiecontrole op de luchthaven van Düsseldorf, komende met een vlucht uit Bagdad (Irak). Bij deze controle was hij naast zijn Belgische verblijfstitel eveneens in het bezit van een Iraaks paspoort dat op 06/04/2015 te Bagdad werd afgeleverd. Uit dit paspoort is gebleken dat uw echtgenoot na de toekenning van de vluchtelingenstatus herhaaldelijk naar Irak is gereisd.

Op basis van deze elementen werd op 16/12/2019 in toepassing van artikel 49, § 2, eerste lid, tweede zin, en artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een vraag tot intrekking van de vluchtelingenstatus van uw echtgenoot overgemaakt aan het CGVS. In het kader van de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus werd ook u door het CGVS op 29/01/2021 gehoord teneinde u de mogelijkheid te bieden alle elementen aan te brengen die het behoud van uw vluchtelingenstatus konden rechtvaardigen.

In tussentijd heeft de DVZ opnieuw informatie ontvangen vanwege de Duitse luchtvaartautoriteiten waaruit gebleken is dat uw echtgenoot op 01/07/2020 het voorwerp was van een politiecontrole op de luchthaven van Düsseldorf, komende met een vlucht van Istanbul (Turkije). Uit het Iraaks paspoort dat uw echtgenoot bij deze controle heeft voorgelegd is gebleken dat hij tussen 28/10/2019 en 30/06/2020 - met andere woorden voor een periode van ruim acht maanden - in Irak verbleven heeft.

Het CGVS heeft vervolgens op 08/10/2021 uw vluchtelingenstatus ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 11/10/2021 in kennis werd gesteld.

Het CGVS stelde in haar beslissing van 08/10/2021 immers dat uw vluchtmotieven dezelfde waren als die van uw echtgenoot. Uit het persoonlijk gedrag van uw echtgenoot - namelijk een herhaaldelijke en langdurige terugkeer naar Irak - is echter gebleken dat die geen enkele vrees heeft in Irak. Volledigheidshalve wijzen we erop dat het CGVS op 08/10/2021 eveneens de vluchtelingenstatus van uw echtgenoot en uw twee oudste kinderen heeft ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980. Uw derde en jongste kind beschikte immers niet over de vluchtelingenstatus.

U en uw echtgenoot hebben geen schorsend beroep ingediend tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Derhalve is de intrekking van uw vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 definitief geworden en staat het vast dat de minister of zijn gemachtigde uw verblijf kan beëindigen en u een bevel om het grondgebied te verlaten kan geven. Hierbij wordt onder meer rekening gehouden met de duur van uw verblijf in België, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met uw land van herkomst.

In het kader van de evaluatie van uw verblijfsrecht werden u en uw echtgenoot op 15/02/2022 via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). U heeft de DVZ via uw raadsman een ingevulde vragenlijst bezorgd, samen met volgende bijlagen: de verblijfstitels van u en uw echtgenoot; de verblijfstitels van uw minderjarige kinderen; verlofkalender schooljaar 2021 - 2022 van uw minderjarige kinderen; deelcertificaten taalcursussen Nederlands; attest van het Vlaams Woningfonds.

Bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten zal met al deze elementen, evenals met alle andere actueel in uw dossier aanwezige elementen rekening worden gehouden. Er wordt bovendien rekening gehouden met de duur van uw verblijf in het Rijk, het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de eventuele gevolgen voor u en uw familieleden.

Dienaangaande herhalen we dat u op 22/01/2014 aankwam in België. Op dat ogenblik was u een volwassen vrouw van 21 jaar. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u bij de DVZ dat u in Irak bent opgegroeid, dat u er naar school bent gegaan en dat het Arabisch uw moedertaal is. Voor uw komst naar België was u niet tewerkgesteld in Irak. Op het moment van uw verzoek om internationale bescherming woonden uw beide ouders in Irak, net als twee zussen en een broer. Het loutere feit dat u thans 8 jaar in België verblijft, is op zich dan ook geenszins voldoende om aan te tonen dat er in uw hoofde sprake is van een dermate integratie en banden met de Belgische samenleving die het nemen van deze beslissingen zouden verhinderen.

In het kader van het hoorrecht verklaarde u het Nederlands machtig te zijn en dat u Nederlandse lessen heeft gevolgd in België, waarvan u enkele deelcertificaten heeft voorgelegd. Daarnaast verklaarde u als werkzoekende ingeschreven te zijn bij de VDAB, waarvan u geen attest heeft neergelegd.

De DVZ dient dan ook vast te stellen dat u net als uw echtgenoot doorheen een regelmatig verblijf van ruim acht jaar niet verder bent gekomen dan het volgen van een taalcursus. Zowel u als uw echtgenoot hebben doorheen uw regelmatig verblijf in België geen inspanningen ondernomen met het oog op tewerkstelling. Evenmin heeft u bewijzen van integratie of een attest van inburgering neergelegd. Uit uw administratief dossier kan ook niet blijken dat u dergelijke inspanningen heeft ondernomen.

De DVZ wijst er bovendien op dat het volgen van opleidingen, inburgerings- en taalcursussen en het genieten van tewerkstelling in België, slechts enkele aspecten zijn die blijk kunnen geven van integratie. Het behoort immers tot een normale attitude dat u na een verblijf van ruim acht jaar een officiële landstaal leerde, een inburgeringscursus volgde en tewerkgesteld bent of daar ten minste inspanningen toe ondernomen heeft. De DVZ dient echter vast te stellen dat u geenszins pogingen tot het vinden van tewerkstelling heeft ondernomen.

Daartegenover heeft u het merendeel van uw leven in het land van herkomst doorgebracht, groeide u er op en ging u er naar school. Bovendien is de officiële landstaal uw moedertaal. Bijgevolg heeft u op heden nog steeds sterkere banden met uw land van herkomst dan met de Belgische samenleving. Eveneens wijzen we erop dat in het geval u toch bijkomende inspanningen tot integratie heeft ondernomen, u ruim de mogelijkheid heeft gekregen om bij de DVZ deze elementen en/of documenten aan te brengen zodat de DVZ hiervan kennis had teneinde uw situatie correct in te schatten.

Bovendien stelt de DVZ vast dat deze eventuele bijkomende elementen van integratie evenmin afbreuk doen aan het feit dat u uw verblijfsrecht geopend heeft op basis van een vluchtelingenstatus die op 08/10/2021 door het CGVS werd ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan. De DVZ dient vast te

stellen dat uw vluchtmotieven in het kader van uw verzoek om internationale bescherming zich volledig baseren op het vluchtrelaas van uw echtgenoot. Het is echter gebleken dat dit vluchtrelaas steunt op bedrieglijke verklaringen en dat er ernstige vragen kunnen gesteld worden bij de geloofwaardigheid van uw verhaal.

Bovendien heeft het persoonlijk gedrag van uw echtgenoot aangetoond dat hij geen enkele vrees dient te hebben in Irak. Uw echtgenoot is sinds 2018 immers herhaaldelijk en langdurig teruggekeerd naar het land van herkomst zonder daarbij enige problemen te ervaren. Dat u en uw echtgenoot deze herhaaldelijke terugkeer bij de heroverweging van zijn vluchtelingenstatus bij het CGVS blijven ontkennen toont dan ook aan dat er redelijkerwijs vragen kunnen gesteld worden bij de algemene geloofwaardigheid van de verklaringen van u beiden.

Derhalve dient de DVZ vast te stellen dat u uw verblijfsrecht in België heeft geopend op basis van bedrieglijke verklaringen en een vluchtelingenstatus die door het CGVS werd ingetrokken en bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan. De DVZ stelt vast dat er in uw hoofde bovendien geen inspanningen van integratie zijn die het nemen van deze beslissingen alsnog verhinderen. Derhalve wordt op heden een einde gesteld aan uw verblijfsrecht in België.

Bij het nemen van deze beslissingen wordt rekening gehouden met de eventuele gevolgen van deze beslissingen voor u en uw familieleden. Dienaangaande stellen we vast dat u thans in België verblijft met uw echtgenoot en uw drie minderjarige kinderen. Op 08/10/2021 heeft het CGVS zowel de vluchtelingenstatus van u, uw echtgenoot als uw twee oudste minderjarige kinderen ingetrokken. Uw jongste kind verblijft in België op basis van gezinshereniging.

Derhalve staat vast dat u op heden een gezinsleven onderhoudt in België. De DVZ wijst er echter op dat op heden al uw in België verblijvende gezinsleden het voorwerp uitmaken van een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten. We herhalen immers dat het CGVS op 08/10/2021 eveneens de vluchtelingenstatus van uw twee oudste kinderen heeft ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980. Uw jongste kind beschikte niet over de vluchtelingenstatus in België maar verbleef op basis van gezinshereniging met de ouders in België.

Derhalve volgt het kind de administratieve en verblijfsrechtelijke toestand van u en uw echtgenoot en maakt het eveneens het voorwerp uit van deze beslissing tot beëindiging van het verblijf met het bevel om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg maken al uw minderjarige kinderen thans het voorwerp uit van deze beslissingen.

Derhalve staat het vast dat al uw in België verblijvende gezinsleden het voorwerp zijn van een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en dat derhalve de gezinskern behouden blijft. Bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten voor u en uw minderjarige kinderen wordt dan ook rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat uw oudste kind betreft, merken we op dat thans elf jaar oud is. Het kind werd geboren in Irak en kwam op vierjarige leeftijd aan in België. Bijgevolg verblijft het kind thans het merendeel van zijn leven in België, namelijk acht jaar. De DVZ stelt niettemin vast dat het loutere feit dat het kind thans acht jaar in België verblijft onvoldoende is om van een dermate diepgaande integratie in de Belgische samenleving te getuigen. Gezien het kind in Irak geboren is en zowel uw moedertaal als die van uw echtgenoot het Arabisch is, is het niet kennelijk onredelijk om aan te nemen dat ook uw minderjarig kind het Arabisch minstens machtig is. Bovendien kan het kind gezien de jonge leeftijd voldoende flexibel geacht worden om zich samen met de ouders opnieuw in Irak te vestigen. Zowel u als uw echtgenoot hebben nog steeds een familiaal netwerk in Irak, dat ook de hervestiging van uw minderjarige kinderen kan helpen faciliteren.

Uw tweede kind is thans vier jaar oud en is in België geboren. De DVZ stelt derhalve vast dat het kind het volledige leven in België heeft verbleven en hier redelijkerwijs naar school gaat.

Niettemin dient de DVZ opnieuw vast te stellen dat het loutere feit dat het kind enkel in België gewoond heeft, onvoldoende is om van een dermate diepgaande integratie in de Belgische samenleving te getuigen. Zowel uw moedertaal als die van uw echtgenoot is het Arabisch. Het is derhalve niet kennelijk onredelijk om te stellen dat dit kind eveneens het Arabisch machtig is. Bovendien kan het kind gezien de jonge leeftijd voldoende flexibel geacht worden om zich samen met de ouders opnieuw in Irak te vestigen. Zowel u als uw echtgenoot hebben nog steeds een familiaal netwerk in Irak, dat ook de hervestiging van

uw minderjarige kinderen kan helpen faciliteren. De herhaaldelijke en langdurige terugkeer van uw echtgenoot naar Irak toont dit bovendien aan.

Tot slot, wat uw derde kind betreft, merkt de DVZ op dat dit kind thans twee jaar oud is en dit kind dus nog niet schoolgaande is in België. Gezien de jonge leeftijd van dit kind en het feit dat dit kind nog niet schoolgaande is, is het niet kennelijk onredelijk dat dit kind eveneens voldoende flexibel geacht wordt om zich samen met de ouders en haar twee broers opnieuw in Irak te vestigen. Er kan bezwaarlijk gesteld worden dat dit kind gedurende deze twee jaar in België dermate diepgaande banden van integratie heeft aangeknoopt met de Belgische samenleving opdat deze beslissingen niet zouden kunnen genomen worden.

De DVZ is dan ook van oordeel dat er in hoofde van uw kinderen geen dermate diepgaande banden van integratie in de Belgische samenleving bestaan die het nemen van deze beslissingen verhinderen. De DVZ is er zich echter wel van bewust dat het nemen van deze beslissingen gepaard kan gaan met enige hardheid gezien de kinderen in België schoolgaande zijn en dat er twee kinderen in België geboren zijn. doch wijst erop dat het niet kennelijk onredelijk is om te stellen dat ze voldoende flexibel geacht kunnen worden om zich samen met de ouders in Irak te vestigen, waar ze een familiaal netwerk hebben, waar ze redelijkerwijs naar school kunnen en waarvan ze redelijkerwijs de officiële landstaal machtig zijn.

Wat het onderwijs betreft, wijst de DVZ er bovendien vooreerst op dat het recht op onderwijs geenszins een waarborg betekent voor een bepaalde graad van kwaliteitsvol onderwijs of tewerkstelling. Het recht op onderwijs is immers niet absoluut en geeft geenszins automatisch recht op verblijf, evenmin wanneer uw kinderen in het land van bestemming geen toegang tot onderwijs zouden hebben. In het kader van het nemen van een verwijderingsbeslissing kan er dan ook van worden uitgegaan dat de bewijslast bij de vreemdeling ligt, indien zijn kind, ten gelijke titel als de andere kinderen in het land van bestemming, geen toegang zou hebben tot het onderwijs in geval van verwijdering. Indien geen elementen worden aangebracht, kan eenvoudig worden besloten dat het ontbreken van toegang tot het onderwijs niet kan worden ingeroepen. Tenslotte kan een onderwijs van mindere kwaliteit of dat niet tot een betrekking of tewerkstelling aanleiding geeft, niet worden weerhouden. Evenmin bevat het recht op onderwijs een algemene verplichting om de keuze van een vreemdeling tot het volgen van onderwijs in een bepaalde verdragsluitende staat toe te staan. Gezien uw kinderen alle drie de Iraakse nationaliteit hebben, kan er dan ook redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat zij alle drie toegang hebben tot onderwijs.

Bovendien merkt de DVZ op dat u en uw gezin tot november 2020 in het Waals gewest hebben gewoond en dat uw kinderen daar dus Franstalig onderwijs hebben gevolgd. Derhalve staat vast dat uw kinderen slechts anderhalf jaar geleden van onderwijstaal zijn veranderd naar het Nederlands, dat ze op dat ogenblik redelijkerwijs nog niet machtig waren. Dit toont dan ook aan dat er geen onoverkomelijke barrières zijn om in Irak onderwijs te volgen in het Arabisch. Gezien dit zowel uw moedertaal als die van uw echtgenoot is, kan er redelijkerwijs gesteld worden dat uw kinderen deze taal eveneens machtig zijn.

Tot slot wijst de DVZ erop dat de situatie waarin uw kinderen zich nu bevinden geheel het gevolg is van het persoonlijk handelen van u en uw echtgenoot, waarvoor u beiden de gehele verantwoordelijkheid draagt. Op het ogenblik dat u en uw echtgenoot bij het CGVS bedrieglijke verklaringen hebben afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming met het oog op het openen van verblijfsrecht, kon u redelijkerwijs verwachten dat indien de DVZ en/of het CGVS hiervan op de hoogte zouden zijn dit mogelijks gevolgen kon hebben voor de verblijfsrechtelijke situatie van u en uw kinderen. Derhalve dient de DVZ vast te stellen dat de eventuele banden van integratie die u en uw kinderen hebben opgebouwd in België slechts het gevolg zijn van een verblijfsrecht dat u geopend heeft op basis van een vluchtelingenstatus die op 08/10/2021 door het CGVS werd ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan.

De DVZ wijst er immers op dat de RvV reeds eerder van oordeel was dat deze beoordeling - dat de eventuele elementen van integratie slechts het gevolg zijn van uw frauduleuze en bedrieglijke verklaringen - niet kennelijk onredelijk is. In het kader van een beroepsprocedure tegen een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten, die genomen werd voor een persoon wiens internationale beschermingsstatus ingetrokken werd aangezien de betrokkene tijdens zijn verzoek om internationale bescherming doelbewust had achtergehouden dat hij reeds internationale bescherming genoot in een andere Lidstaat, was de RvV bij arrest nr. 267 449 (rolnummer 266 760) van 28/01/2022 van oordeel dat: "De banden die verzoeker gedurende drieënhalf jaar in België heeft opgebouwd zijn immers vergelijkbaar met de banden die verzoeker in dezelfde periode in Griekenland had kunnen opbouwen indien hij het feit dat hij aldaar reeds een beschermingsstatus had, niet had verzwegen. Verder blijkt ook aan de hand van de in de bestreden beslissing besproken elementen dat de banden in België

niet van die aard zijn dat hij zijn leven in Griekenland niet opnieuw zal kunnen opbouwen (RVV 266 760, pagina 10)."

Derhalve wordt krachtens artikel 18, § 3, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 13°, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van deze beslissingen."

2. Over de samenvoeging

Omwille van de verknochtheid van de beide beroepen acht de Raad het, in het kader van een goede rechtsbedeling, aangewezen de beide zaken samen te voegen.

3. Onderzoek van het beroep in de zaak sub II

3.1. Verzoekster voert een eerste middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

"A.1

Schending van artikelen 2 en 3 van de wet aangaande de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen van 29 juli 1991, zorgvuldigheidsbeginsel, art. 8 EVRM en art. 24 van het handvest.

A.2

Ten eerste, bepalen de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen dat iedere eenzijdige rechtshandeling met een individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen moet vermelden, en dat deze moeten afdoende zijn; Drie voorwaarden dienen hierbij vervuld te zijn opdat aan de materiële motiveringsplicht zou zijn voldaan, in de zin dat de motieven kenbaar moeten zijn in het administratief dossier, de motieven juist moeten zijn en draagkrachtig.

De draagkracht slaat op elementen, zijnde de logische consistentie (geen tegenstrijdigheden), de juridische aanvaardbaarheid (hanteren van de juiste wettelijke grond en de juiste interpretatie van de wet), de feitelijke aanvaardbaarheid (gebaseerd op de juiste en relevante feiten) en de beleidsaanvaardbaarheid (aansluitend bij het gevoerde beleid). Daarnaast is de overheid onderworpen aan het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel, waarbij de overheid verplicht is zorgvuldig te werk te gaan bij de (vormelijke) voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (procedurele of formele zorgvuldigheid) en de betrokken belangen zorgvuldig inschat 1 R. TIJS, Algemeen bestuursrecht in hoofdlijnen, Antwerpen - Cambridge, Intersentia, 2012, p 273. 2 I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, Formele motivering van bestuurshandelingen, Brugge, die Keure, 1999, nr.2, met verwijzing naar o.m. RvS nr.25.941, 18 juni 1985; RvS nr. 74.935, 3 juli 1998. 4 en afweegt, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad (materiële zorgvuldigheid).

Ten tweede definieert Artikel 8 van het EVRM het begrip 'gezinsleven' niet. Dit is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationale recht dient te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Çerife Yigit/Turkije (GK), § 93).

Het is de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben, rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka v. België, § 83) en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029).

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat bij de belangenafweging die de administratieve overheid maakt in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een 'fair balance' moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

Op grond van art. 62 van de Vreemdelingenwet en art. 8 EVRM moet uit de motieven zelf van een uitzettings- of uitwijzingsbeslissing blijken dat de overheid heeft afgewogen of er evenredigheid bestaat tussen de motieven van de verwijderingsmaatregel en de door die maatregel veroorzaakte ontwrichting van het gezin van de betrokken vreemdeling.

Uiteraard beseft verzoeker dat uw raad hierbij slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing kan uitvoeren, wat impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid en dus niet zelf een belangenafweging kan doorvoeren. Uw raad kan dus wél nagaan of de beoordeling in het licht van artikel 8 van het EVRM niet op een onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze tot stand is gekomen (zie in deze zin: RvS 26 januari 2016, nr. 233.637; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900 en RvS 3 februari 2016, nr. 11.784 (c)).

A3

Verwerende partij is in hoofdzaak van oordeel dat er in hoofde van verzoeker redenen zijn om over te gaan tot beëindiging van het verblijf welke in hoofdzaak kunnen worden samengevat als volgt:

- Het persoonlijk gedrag van verzoeker waaruit blijkt dat hij in 2018 en 2019 meerdere malen afreisde naar Irak*
- Verzoeker geen initiatieven tot integratie of inburgering heeft genomen noch in België heeft gewerkt*
- Verzoeker sterkere banden onderhoudt met zijn land van herkomst dan België*

Verwerende partij geeft daarbij ook aan rekening te houden met de gevolgen voor verzoeker als zijn familieleden en het hoger belang van het kind.

Wat M. A. betreft weerhoudt verweerster dat hij 8 jaar in België verbleef doch dat dit onvoldoende is om van een dermate diepgaande integratie in de Belgische samenleving te getuigen en hij gezien zijn jonge leeftijd nog steeds flexibel is en de mogelijkheid heeft om zich opnieuw in Irak te vestigen gelet op een familiaal netwerk.

Wat betreft A. A. weerhield verwerende partij weliswaar dat het kind ondertussen vier jaar, bijna 5 jaar, in België verblijft en hier werd geboren doch het niet kennelijk onredelijk was aan te nemen dat het kind voldoende flexibel is om zich opnieuw in Irak te vestigen.

Wat betreft A. weerhield verwerende partij dat er gelet op de jonge leeftijd van dit kind en het feit dat het nog niet schoolgaande er geen dermate diepgaande banden van integratie zijn met de Belgische samenleving en het niet kennelijk onredelijk is te veronderstellen dat A. voldoende flexibel wordt geacht om zich opnieuw in Irak te vestigen.

Daarenboven merkt verwerende partij op dat verzoeker met zijn gezin tot 2020 in het Waals gewest hebben gewoond en dus Franstalig onderwijs hebben gevolgd. Waardoor het vaststaat dat er géén onoverkomelijke barrières zijn om in Irak onderwijs te volgen.

A.4

In het dossier onder rubriek is er géén noodzaak voor de openbare orde waardoor verzoeker van oordeel is dat er een onjuiste afwikkeling van de proportionaliteitsafweging werd gemaakt.

A.5

Betreffende verzoeker zelf kan moeilijk worden geconcludeerd dat verzoeker nauwere banden onderhoudt met Irak dan met België ondanks zijn terugkeer in 2018 en 2020

Naast de reeds gevoegde documenten zoals een bewijs van schoolgang in 2014 en 2015 en een inschrijvingsformulier voor het schooljaar 2021 - 2022 is verzoeker uiteraard duurzamer verbonden met België dan verwerende partij doet uitschijnen.

Verzoeker en zijn echtgenote maken intussen deel uit van een gemeenschap, spelen een actieve rol in de opvoeding van hun kinderen en dragen bij aan de gemeenschap en hebben daarnaast ook een éigen huis in België.

Na een periode van verblijf van 8 jaar, waarbij 2 van de 3 kinderen in België geboren zijn en hun oudste zoon die intussen 12 jaar oud is en geen woord Arabisch meer spreekt intussen 8 jaar in België naar school gaat behoeft het weinig betoog dat er intussen reeds een privéleven werd opgebouwd.

Het kan echter niet worden betwist dat verzoeker in de periode 2018 - 2020 uitzonderlijk lang in Irak heeft verbleven.

Verzoeker heeft ook een zeer duidelijke uitleg gegeven waarom hij is teruggekeerd naar Irak en daar voor zo lang is gebleven en heeft dit gestaafd met meerdere stukken.

Verzoeker is oorspronkelijk naar Irak gereisd gezien zijn moeder kanker had en ernstig ziek was.

In strijd met wat verwerende partij stelt heeft verzoeker geen uitgebreide familie meer in Irak maar bleven enkel zijn moeder en zijn broer over.

Verzoeker voelde zich, ondanks de duidelijke dreiging, dan ook verplicht om de zorg voor zijn moeder op te nemen samen met zijn broer.

Dit was dus helemaal niet omdat verzoeker het sociaal leven verkoos in Irak, a contrario, de rest van zijn kerngezin heeft steeds in België verbleven en is nooit teruggekeerd. Het was ook voor verzoeker zeer moeilijk om zo lang weg te blijven.

De broer van verzoeker werd op de kop toe tijdens het verblijf van verzoeker vermoord waardoor verzoeker zeker in de onmogelijkheid was om Irak te verlaten tot zijn moeder is overleden.

Verzoeker kon echter niet meteen terugkeren uit Irak gezien op dat ogenblik de COVID19 pandemie de kop opstak en het vliegverkeer verstoord was.

Verzoeker is sinds juni 2020 ook nooit meer teruggekeerd en zal dat ook niet doen omdat zijn dichte familie in Irak intussen is overleden.

Kortom, verzoeker is van oordeel dat in het licht van bovenstaande omstandigheden geen correcte afweging van het faire balance beginsel betreft.

Verzoeker voegt ter zake ter staving tevens nog enkele nieuwe stuk van 30 mei 2022 waaruit blijkt dat verzoeker meegebouwd heeft als metsers van de school van zijn zoon. (stuk 3)

A.6

Verzoeker is tevens van oordeel dat verwerende partij gelet op de stukken waarover ze beschikten onvoldoende oog had voor de onderliggende stukken en voor het hoger belang van de kinderen van verzoeker.

Indien minderjarige kinderen van de vreemdeling betrokken zijn dan moet het hoger belang van deze kinderen in overweging worden genomen (EHRM 16 december 2014, Chbihi, Loudoudi en a/ België § 131 ; zie ook EHRM 10 juli 2014 Tanda-Muzinga/frankrijk § 67).

Relevant voor dit onderzoek zijn de omstandigheden van de betrokken kinderen zoals leeftijd, omvang en hechtheid van de culturele, sociale en linguïstische banden met zowel het land van herkomst en het gastland, de duur van hun verblijf in het gastland en de mate waarin zij afhankelijk zijn van hun ouders. (EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK) § 117-118)

Het beginsel van het belang van het kind omvat daarbij twee aspecten, met name het behouden van de eenheid van het gezin en anderzijds het welzijn van het kind (EHRM 6 juli 2010, nr. 41615/07, neulinger en Shuruk v. Zwitserland.)

Aangezien de beslissing tot beëindiging van verblijf voor alle gezinsleden werd genomen zal daarbij voornamelijk de beoordeling van het welzijn van het kind in huidige casus in acht moeten worden genomen.

Mocht de Raad deze beoordeling in het licht van artikel 8 van het EVRM onwettig bevinden, dan staat niet langer vast dat het bevel verenigbaar is met artikel 8 van het EVRM. Wanneer niet langer vaststaat dat hogere verdragsnormen, zoals artikel 8 van het EVRM, de afgifte van het bevel niet verhinderen, dan geef dan geeft dit aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing en a priori de schorsing ervan.

Verzoeker wijst daarbij tevens op het rapport van 23 mei 2019 inzake “ de schade die kinderen oplopen als zij na langdurig verblijf in Neerland gedwongen worden uitgezet”, een studie welke verwerende partij ook reeds in andere procedures (bv. RW 266.144 dd. 7 december 2021) ter kennis werd gebracht en verwerende partij kan zich dan ook niet onbewust zijn van de schade in huidige omstandigheden, (stuk 4)

Uit huidige rapport blijkt dat er steeds schade is na een periode van vijf jaar verblijf in een land. Dit is het geval voor twee van de drie kinderen van verzoeker en toch kan hierover bij de afweging van verwerende partij weinig of niets worden gelezen.

De argumentatie van verwerende partij over elk van de kinderen is dan ook onvoldoende uitgevoerd rekening houdende met de specifieke omstandigheden van elk kind:

- M. A. Q.

M. was op het ogenblik van de beslissing 12 jaar, én niet 11 zoals de beslissing stelt. M. is intussen meer dan 8 jaar in België, spreekt en schrijft géén Arabisch meer en volgt al zijn hele leven onderwijs in België.

In tegenstelling tot wat verwerende partij stelt klopt het dus niet zomaar dat hij ook zomaar het Arabisch machtig zou zijn en dat hij in staat zou zijn om zijn schoolgaande carrière zomaar verder te zetten.

M. heeft ingevolge zijn migratieachtergrond en verhuis van Wallonië naar Vlaanderen reeds een achterstand opgebouwd maar heeft in het schooljaar 2021 - 2022 het vijfde leerjaar afgewerkt in Basisschool De horizon.

Bovenop de Linguïstische argumenten mag ook niet worden vergeten dat M. ook cultureel in een Westers land is opgegroeid waar héél andere gebruiken zijn dan in zijn land van herkomst.

Dat hij reeds een nauwe betrokkenheid heeft met zijn huidige gemeenschap blijkt ook uit het feit dat hij mee hielp aan het bouwen van het schoolgebouw waar hij in de komende jaren nog les zou krijgen, (stuk 5)

Sinds kort heeft M. samen met zijn familie ook een eigen huis waardoor een duidelijke binding met België niet te ontkennen valt.

Bij een eventuele terugkeer samen met zijn kerngezin zal hij dus een geheel nieuw leven moeten opbouwen in Irak zonder vrienden en met een duidelijke achterstand inzake taal.

Aangezien M. intussen als een tiener mag worden beschouwd zou dit betekenen dat hij dit zou moeten doen in volle puberteit.

Er kan géén betwisting over bestaan dat M. ernstige schade zou ondervinden van zijn verhuis naar Irak.

Een gedwongen terugkeer na een langdurige en regelmatige binding met het gastland wordt door het hierboven reeds geciteerde onderzoek dan ook nooit als een optie beschouwd:

“Voor 12- tot 18-jarigen geldt dat als de leefsituatie in het land van herkomst voldoet aan de voorwaarden voor ontwikkeling, terugkeer acceptabel is. Echter bij gedwongen migratie is hiervan geen sprake.

De kans op psychische en psychologische schade is groot. Kinderen moeten afscheid nemen van hun dromen en verwachtingen. Ze voelen zich persoonlijk gekrenkt en afgewezen door de samenleving waarin ze zo lang geleefd hebben en zijn opgegroeid. Dit heeft desastreuze gevolgen voor het zelfbeeld. De adolescenten ervaren dat ze niet de moeite waard gevonden worden en voelen zich hierdoor waardeloos. Ze worden immers tegen hun wil weggestuurd en gaan een onzekere toekomst tegemoet. Kinderen raken verbitterd en afkerig van de Nederlandse samenleving die hen verstoot en kunnen hierdoor depressief en passief worden. Ze hebben al hun dromen en idealen moeten opgeven en ervaren dit als zeer onrechtvaardig. De kans op een positieve ontwikkeling in het land van herkomst is zeer klein door de identiteitsbreuk die optreedt en de afwezigheid van ontwikkelingsmogelijkheden. ”

De argumentatie dat M. hiervoor voldoende flexibel zou zijn na een verblijf van 8 jaar in België is dan niet minder dan een standaardmotivering welke moeilijk het hoger belang van het kind in rekening brengt.

- A.A.M.

A. werd geboren in België en is nog nooit in Irak geweest en is als het ware ingebed in België en liep hier reeds school.

Alhoewel er niet kan worden betwist dat jongere kinderen inderdaad flexibeler zijn, kan er géén twijfel over bestaan dat er ook in hoofde van A. schade zal ontstaan ingevolge een terugkeer naar Irak gezien hij zowel cultureel als linguïstisch is ingebed in België.

Daarenboven dient te worden betwist dat verzoeker en zijn gezin daar terecht zullen kunnen komen in een uitgebreid familiaal netwerk.

Daarenboven impliceert een en ander dat verzoeker en zijn familie een hele nieuwe thuissituatie voor hun drie kinderen zullen moeten creëren wat ernstige stress zal veroorzaken voor de kinderen.

- A.M.

Alhoewel A., twee jaar op het ogenblik van de beslissing, uiteraard het minste rechtstreekse schade lijdt ingevolge een eventuele gedwongen verhuis, zal Aline in Irak moeten opgroeien een heel andere maatschappij waarin vrouwen nog steeds niet gelijk worden behandeld als mannen (zie bv. Gender inequality index 2019 waarin Iraq 146s,e van de 162 landen in de index scoort).

Belangrijk is dus te benadrukken dat er zonder enig risico voor de openbare orde door verwerende partij een beslissing wordt gemaakt welke naast de impact voor verzoeker en zijn echtgenote ook een ernstige impact zal hebben op het leven van de drie minderjarige kinderen van verzoeker en de echtgenote van verzoeker.

Gekaderd binnen de context van de terugkeer van verzoeker naar Irak en de verankering van het gezin in België kan er dan ook worden geoordeeld dat er door verwerende partij kennelijk onredelijk is.

A.7

Het middel is dan ook gegrond.”

3.2.1. Wat betreft de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de juridische en feitelijke overwegingen die eraan ten grondslag liggen er duidelijk in worden vermeld. Daarnaast geeft verzoekster blijk van deze motieven te kennen nu zij deze motieven zelf bespreekt in de uiteenzetting van het middel en deze tracht te weerleggen. Er is dan ook voldaan aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden.

Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker op 30 april 2014 de vluchtelingenstatus toegewezen kreeg. Op 9 oktober 2019 was verzoeker het voorwerp van een politiecontrole op de luchthaven van Düsseldorf, komende met een vlucht uit Bagdad, Irak. Bij deze controle was verzoeker in het bezit van zijn Belgische verblijfstitel, alsook van een Iraaks paspoort dat aan verzoeker werd afgeleverd op 6 april 2015 te Bagdad. Verweerder motiveert dat uit dit paspoort blijkt dat verzoeker na de toekenning van de vluchtelingenstatus herhaaldelijk naar Irak reisde. Verzoeker was op 1 juli 2020 het voorwerp van een politiecontrole op de luchthaven van Düsseldorf. Uit het nazicht van het Iraaks paspoort dat verzoeker voorlegde, blijkt dat hij tussen 28 oktober 2019 en 30 juni 2020 in Irak verbleef. Op grond van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de vreemdelingenwet, werd op 18 oktober 2021 de vluchtelingenstatus van verzoeker ingetrokken. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing, waardoor deze dan ook definitief is.

3.2.2. Met de bestreden beslissing wordt een einde gesteld aan verzoeksters recht op verblijf evenals dat van haar kinderen. Deze beslissing is gesteund op artikel 18, § 3, van de vreemdelingenwet, dat bepaalt:

“§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die, als begunstigde van internationale bescherming, gemachtigd werd zich in het Rijk te vestigen op grond van artikel 14 of die de status van langdurig ingezetene heeft verworven op grond van artikel 15bis, niet meer het recht heeft in het Rijk te verblijven en/of deze status verliest wanneer de internationale beschermingsstatus ingetrokken werd overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing tot beëindiging van verblijf zoals bedoeld in het eerste lid, overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.”

De Raad merkt op dat de bevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde om een einde te stellen aan het recht op verblijf van een gevestigde vreemdeling geen automatisme is of een verplichting die de wet hem oplegt, maar dat hij daarbij over een appreciatiebevoegdheid beschikt. Het tweede lid van artikel 18, § 3, van de vreemdelingenwet bepaalt dat daarbij rekening moet worden gehouden met de hechtheid van de gezinsbanden, de duur van het verblijf en het bestaan van culturele of sociale banden met het land van herkomst.

3.2.3. De bestreden beslissingen beëindigen niet enkel het recht op verblijf van eerste verzoeker en tweede verzoekster, maar ook dat van hun drie minderjarige kinderen. Verzoekers voeren aan dat zij acht jaar in België verblijven, dat twee van de drie kinderen in België geboren zijn en dat de oudste zoon, inmiddels twaalf jaar oud is en Nederlands spreekt. Zij betogen dat onvoldoende rekening werd gehouden met het hoger belang van de kinderen. Zij wijzen er op dat het belang van minderjarige kinderen een primordiale overweging vormt. Relevant voor het onderzoek zijn de omstandigheden van de betrokken kinderen zoals leeftijd, omvang hechtheid van de culturele sociale en linguïstische banden met zowel het land van herkomst in het gastland de duur van het verblijf in het gastland en de mate waarin zij afhankelijk zijn van hun ouders. Met betrekking tot de oudste zoon voeren zij aan dat deze op het ogenblik van de beslissing twaalf jaar oud was en niet elf jaar oud zoals in de bestreden beslissing verkeerdelijk wordt gesteld. Hij verbleef op dat ogenblik acht jaar in België, spreekt en schrijft geen Arabisch meer en volgt al heel zijn leven onderwijs in België. Zij wijzen er op dat de oudste zoon N. inmiddels al een tiener is en naar Irak zou moeten terugkeren in volle puberteit. Hij is er nooit eerder geweest. Verzoekers voeren aan dat hun zoon bij terugkeer een ernstige taalachterstand zal hebben dat dit als tiener een aanpassing van het leven in Irak schadelijk zou zijn voor zijn emotionele mentale evenwicht. Ook met betrekking tot de twee jongere kinderen van het gezin betogen zij dat, hoewel zij inderdaad flexibeler zijn, dit ernstige stress zal veroorzaken. Eveneens wordt betwist dat deze zouden kunnen terugvallen op een familiaal netwerk in Irak.

3.2.4. De Raad merkt vooreerst op dat, zoals hoger aangeduid, de minister of zijn gemachtigde beschikt over een discretionaire appreciatiebevoegdheid met betrekking tot de het nemen van de beslissingen tot beëindiging van verblijf. *In casu* is de bestreden beslissing gesteund op de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij de vluchtelingenstatus werd

ingetrokken op basis van artikel 55/3/1, § 2.2, van de vreemdelingenwet van 8 oktober 2021 waarbij de vluchtelingenstatus werd ingetrokken. Deze beslissing steunt op de vaststelling dat eerste verzoeker meermaals is teruggekeerd naar Bagdad tussen 2015 en 2019 en in het bezit was van een Iraaks paspoort dat te Bagdad werd afgeleverd.

De bestreden beslissing raakt echter niet enkel de verzoeker zelf maar ook tweede verzoekster en hun gemeenschappelijke kinderen. Te dezen is niet betwist dat enkel verzoeker degene was die terugkeerde naar Bagdad. Met betrekking tot tweede verzoekster en de drie kinderen werd niet vastgesteld dat ze zouden België verlaten hebben. Aanvullend moet er ook op gewezen worden dat de bestreden beslissing geen dwingende redenen van openbare orde of nationale veiligheid vermeldt op grond waarvan het verblijf dient te worden beëindigd.

De Raad herinnert eraan dat indien minderjarige kinderen betrokken zijn, het hoger belang van deze kinderen in overweging moet worden genomen (EHRM 16 december 2014, *Chbihi Loudoudi en a./België*, § 131; zie ook EHRM 10 juli 2014, *Tanda-Muzinga/Frankrijk*, § 67). Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in de belangenafweging vereist onder artikel 8 van het EVRM in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (GwH 17 oktober 2013, nr. 139/2013, B. 6.2.). Het belang van het kind vormt de eerste overweging in de belangenafweging. Hoewel het hoger belang van het kind op zichzelf niet beslissend is, moet hieraan wel een belangrijk gewicht worden toegekend in de belangenafweging vereist onder artikel 8 van het EVRM (EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland (GK)*, § 109). Het beginsel van het belang van het kind omvat twee aspecten, met name enerzijds het behouden van eenheid van het gezin en anderzijds het welzijn van het kind (EHRM 6 juli 2010, nr. 41615/07, *Neulinger en Shuruk v. Zwitserland (GK)*, par. 135-136). Bijgevolg dient er bijzondere aandacht te worden besteed aan de ernst van de moeilijkheden waarmee de kinderen bij uitwijzing worden geconfronteerd in het land van herkomst. Relevant voor dit onderzoek zijn de omstandigheden van de betrokken kinderen, zoals de leeftijd van de minderjarige kinderen, de omvang en hechtheid van hun culturele, sociale en linguïstische banden met zowel het land van herkomst als de gastland, de duur van hun verblijf in het gastland en de mate waarin zij afhankelijk zijn van hun ouders. Een fundamentele kwestie is de vraag of de betrokken kinderen een leeftijd hebben waarop zij zich nog aan een andere omgeving kunnen aanpassen.

Aangaande het hoger belang van de kinderen wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“Wat uw oudste kind betreft, merken we op dat thans elf jaar oud is. Het kind werd geboren in Irak en kwam op vierjarige leeftijd aan in België. Bijgevolg verblijft het kind thans het merendeel van zijn leven in België, namelijk acht jaar. De DVZ stelt niettemin vast dat het loutere feit dat het kind thans acht jaar in België verblijft onvoldoende is om van een dermate diepgaande integratie in de Belgische samenleving te getuigen. Gezien het kind in Irak geboren is en zowel uw moedertaal als die van uw echtgenote het Arabisch is, is het niet kennelijk onredelijk om aan te nemen dat ook uw minderjarig kind het Arabisch minstens machtig is. Bovendien kan het kind gezien de jonge leeftijd voldoende flexibel geacht worden om zich samen met de ouders opnieuw in Irak te vestigen. Zowel u als uw echtgenote hebben nog steeds een familiaal netwerk in Irak, dat ook de hervestiging van uw minderjarige kinderen kan helpen faciliteren.

Uw tweede kind is thans vier jaar oud en is in België geboren. De DVZ stelt derhalve vast dat het kind het volledige leven in België heeft verbleven en hier redelijkerwijs naar school gaat. Niettemin dient de DVZ opnieuw vast te stellen dat het loutere feit dat het kind enkel in België gewoond heeft, onvoldoende is om van een dermate diepgaande integratie in de Belgische samenleving te getuigen. Zowel uw moedertaal als die van uw echtgenote is het Arabisch. Het is derhalve niet kennelijk onredelijk om te stellen dat dit kind eveneens het Arabisch machtig is. Bovendien kan het kind gezien de jonge leeftijd voldoende flexibel geacht worden om zich samen met de ouders opnieuw in Irak te vestigen. Zowel u als uw echtgenote hebben nog steeds een familiaal netwerk in Irak, dat ook de hervestiging van uw minderjarige kinderen kan helpen faciliteren. Uw herhaaldelijke en langdurige terugkeer naar Irak toont dit bovendien aan.

Tot slot, wat uw derde kind betreft, merkt de DVZ op dat dit kind thans twee jaar oud is en dit kind dus nog niet schoolgaande is in België. Gezien de jonge leeftijd van dit kind en het feit dat dit kind nog niet schoolgaande is, is het niet kennelijk onredelijk dat dit kind eveneens voldoende flexibel geacht wordt om zich samen met de ouders en haar twee broers opnieuw in Irak te vestigen. Er kan bezwaarlijk gesteld worden dat dit kind gedurende deze twee jaar in België dermate diepgaande banden van integratie heeft aangeknoopt met de Belgische samenleving opdat deze beslissingen niet zouden kunnen genomen worden.

De DVZ is dan ook van oordeel dat er in hoofde van uw kinderen geen dermate diepgaande banden van integratie in de Belgische samenleving bestaan die het nemen van deze beslissingen verhinderen. De DVZ is er zich echter wel van bewust dat het nemen van deze beslissingen gepaard kan gaan met enige hardheid gezien de kinderen in België schoolgaande zijn en dat er twee kinderen in België geboren zijn, doch wijst erop dat het niet kennelijk onredelijk is om te stellen dat ze voldoende flexibel geacht kunnen worden om zich samen met de ouders in Irak te vestigen, waar ze een familiaal netwerk hebben, waar ze redelijkerwijs naar school kunnen en waarvan ze redelijkerwijs de officiële landstaal machtig zijn.

Wat het onderwijs betreft, wijst de DVZ er bovendien vooreerst op dat het recht op onderwijs geenszins een waarborg betekent voor een bepaalde graad van kwaliteitsvol onderwijs of tewerkstelling. Het recht op onderwijs is immers niet absoluut en geeft geenszins automatisch recht op verblijf, evenmin wanneer uw kinderen in het land van bestemming geen toegang tot onderwijs zouden hebben. In het kader van het nemen van een verwijderingsbeslissing kan er dan ook van worden uitgegaan dat de bewijslast bij de vreemdeling ligt, indien zijn kind, ten gelijke titel als de andere kinderen in het land van bestemming, geen toegang zou hebben tot het onderwijs in geval van verwijdering. Indien geen elementen worden aangebracht, kan eenvoudig worden besloten dat het ontbreken van toegang tot het onderwijs niet kan worden ingeroepen. Tenslotte kan een onderwijs van mindere kwaliteit of dat niet tot een betrekking of tewerkstelling aanleiding geeft, niet worden weerhouden. Evenmin bevat het recht op onderwijs een algemene verplichting om de keuze van een vreemdeling tot het volgen van onderwijs in een bepaalde verdragsluitende staat toe te staan. Gezien uw kinderen alle drie de Iraakse nationaliteit hebben, kan er dan ook redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat zij alle drie toegang hebben tot onderwijs.

Bovendien merkt de DVZ op dat u en uw gezin tot november 2020 in het Waals gewest hebben gewoond en dat uw kinderen daar dus Franstalig onderwijs hebben gevolgd. Derhalve staat vast dat uw kinderen slechts anderhalf jaar geleden van onderwijstaal zijn veranderd naar het Nederlands, dat ze op dat ogenblik redelijkerwijs nog niet machtig waren. Dit toont dan ook aan dat er geen onoverkomelijke barrières zijn om in Irak onderwijs te volgen in het Arabisch. Gezien dit zowel uw moedertaal als die van uw echtgenote is, kan er redelijkerwijs gesteld worden dat uw kinderen deze taal eveneens machtig zijn.

Tot slot wijst de DVZ erop dat de situatie waarin uw kinderen zich nu bevinden geheel het gevolg is van uw persoonlijk handelen, waarvoor u de gehele verantwoordelijkheid draagt. Op het ogenblik dat u bij het CGVS bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming met het oog op het openen van verblijfsrecht, kon u redelijkerwijs verwachten dat indien de DVZ en/of het CGVS hiervan op de hoogte zouden zijn dit mogelijks gevolgen kon hebben voor de verblijfsrechtelijke situatie van u en uw kinderen. Derhalve dient de DVZ vast te stellen dat de eventuele banden van integratie die u en uw kinderen hebben opgebouwd in België slechts het gevolg zijn van een verblijfsrecht dat u geopend heeft op basis van een vluchtelingenstatus die op 08/10/2021 door het CGVS werd ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan.”

Aldus wordt met betrekking tot de oudste zoon, die thans twaalf jaar oud is, gemotiveerd dat het verblijf in België gedurende acht jaar niet van die aard is om voldoende van een diepgaande integratie in de Belgische samenleving te getuigen. De beslissing motiveert dat redelijkerwijze kan worden verondersteld dat het kind eveneens het Arabisch machtig is.

De Raad merkt evenwel op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in zijn arrest van 31 januari 2006, “*Sezen t. Nederland*”, aangaande een kind van acht jaar oordeelde dat een gedwongen terugkeer naar Turkije voor een kind dat steeds in Nederland heeft gewoond, er zijn culturele en taalkundige omgeving heeft en er naar school gaat een zodanige breuk vormt voor een kind dat dit niet in redelijkheid van hem kan worden verwacht (EHRM 31 januari 2006, *Sezen t. Nederland*, § 47). Met betrekking tot een kind van dertien jaar dat op zeer jonge leeftijd naar Duitsland kwam en er naar school ging, oordeelde het Hof dat het zelfs indien het kind kennis had van de Turkse taal, het kind grote moeilijkheden zou kennen met betrekking tot de taal van onderwijs en het verschillende onderwijs in Turkse scholen (EHRM 27 oktober 2005, *Keles t. Nederland*, § 64).

In de huidige zaak wordt niet betwist dat de kinderen hun scholing in België hebben gekregen. Het oudste kind is niet in België geboren, maar anderzijds blijkt dat hij sedert de leeftijd van vier jaar (legaal) in België heeft gewoond en hier thans het lager onderwijs heeft afgewerkt. Het motief dat er voor geen van de drie kinderen sprake is van een diepgaande integratie, lijkt, in het licht van deze vaststellingen slechts op een algemene bewering en houdt geen rekening met de concrete elementen van onderwijs, culturele en taalkundige integratie zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Ook het motief met betrekking tot de flexibiliteit van jonge kinderen is slechts een standaardformulering, en houdt in het bijzonder geen rekening met de situatie van de oudste zoon, die inmiddels de lagere school heeft afgewerkt.

Zelfs als werd de vluchtelingenstatus van eerste verzoeker terecht ingetrokken omdat deze werd verkregen op grond van bedrieglijke verklaringen, dragen de kinderen hier geen verantwoordelijkheid voor. De twee jongste kinderen hebben heel hun leven in België geleefd, en het oudste kind het grootste gedeelte. Zij beschikten op dat ogenblik over een verblijfsrecht.

Zoals hoger aangeduid, laat artikel 18, § 3, van de vreemdelingenwet toe dat de minister of zijn gemachtigde een appreciatie maakt van de noodzaak om een einde te stellen aan het langdurig verblijf. Uit de motivering van de bestreden beslissingen blijkt niet dat er, behalve het aan eerste verzoeker toegeschreven moedwillig bedrieglijk karakter van zijn verklaringen in zijn asielrelaas, dwingende redenen van openbare orde, nationale veiligheid, volksgezondheid, of andere hogere belangen zijn, die de verwerende partij ertoe brengen het recht op verblijf te beëindigen.

Gelet op deze omstandigheden, acht de Raad de belangen van de Belgische overheid om niet enkel het recht op verblijf van verzoekers te beëindigen maar ook dat van de drie minderjarige kinderen, niet evenredig ten aanzien van de wijze waarop die belangen van die kinderen door de bestreden beslissing wordt geschaad. De Raad acht de motieven van de bestreden beslissing dan ook disproportioneel met de gevolgen ervan voor de kinderen in het licht van artikel 8 van het EVRM *juncto* artikel 24 van het Handvest van Grondrechten van de Europese Unie.

Het middel is in die mate gegrond.

3.3. De zaak *sub I*

Verzoeker voert in zijn eerste middel de schending aan van artikel 8 van het EVRM. Zoals uit de bestreden beslissingen zelf blijkt vormt verzoeker met zijn echtgenote en hun drie kinderen een gezin en werden de respectievelijke beëindigingsbeslissingen samen genomen om ook de eenheid van het gezin te respecteren.

Gelet op de gegrondheid van het middel in de zaak *sub II* aangaande de beëindigingsbeslissing van verzoekers vrouw en hun gemeenschappelijke kinderen, moet ook in het licht van artikel 8 van het EVRM en de daaruit voortvloeiende eerbied voor de eenheid van het gezin, ook het middel met betrekking tot de eerste bestreden beslissing gegrond worden verklaard.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

De kosten van het beroep, begroot op 930 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X (zaak *sub I*) en RvV X (zaak *sub II*) worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 juni 2022 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten worden vernietigd.

Artikel 3

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 930 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT